

KIJK, zo wonen en werken WIJ

Projectenkrant 2019

SAMEN KWALITEIT OPNIEUW UITVINDEN!

Het afgelopen jaar is alles op alles gezet om de kwaliteit centraal te stellen in ons denken en doen. Het landelijke kwaliteitskader en het uitzicht op meer uitvoerende medewerkers hebben ons gestimuleerd om te ontwikkelen, te focussen en resultaten te behalen. Met de jaarlijks verschijnende projectenkrant doen we verslag van initiatieven gericht op het verbeteren van de levenskwaliteit van onze cliënten.

In het hart van deze krant presenteren we een aantal projecten vanuit het perspectief van professionals die dicht bij onze bewoners en cliënten staan. Zij vertellen hoe we op een eigentijdse manier invulling geven aan wonen en werken bij Zorggroep Crabbehoff. U maakt kennis met de resultaten van projecten zoals de inrichting van een nieuwe afdeling voor bewoners die meer behoefte hebben aan eigen regie en zelfstandigheid en het succes van het project Langdurige Neurorevalidatie bedoeld voor cliënten die uit coma zijn gekomen. Een intensief traject dat landelijke aandacht heeft gekregen. Er is een helder zorgpad ontwikkeld en er is uitzicht op passende financiering.

Vermeldenswaardig zijn ook het project medicatieveiligheid, waarbij digitaal aftekenen heeft geleid tot een forse afname van het aantal

medicatie-incidentmeldingen en het project Eten & Drinken in een gastvrije omgeving. Het doel: bewoners meer inspraak bieden in wat ze willen eten en voor zover hun fysieke gesteldheid dat toelaat, ook de kans geven om mee te helpen met koken. Alle activiteiten rond eten en drinken, waarbij ook de horecateams een waardevolle bijdrage leveren, vragen meer tijd dan wij hebben ingeschat. Dit jaar ronden we het project af.

2019 wordt het jaar om onze medewerkers en vrijwilligers te boeien en te binden en nieuwe medewerkers te verleiden om te komen werken bij Zorggroep Crabbehoff. Binnen onze zorggroep kunnen zorgprofessionals kiezen, of in de praktijk gaandeweg ontdekken, welke van de vijf interessante doelgroepen het beste bij ze past. We bieden tal van ontwikkelingsmogelijkheden en, natuurlijk, uitdagende innovatieve projecten. Voor ieder wat wils.

Dank voor alle inspanningen en samenwerkingsbereidheid. Veel leesplezier en alle goeds voor 2019 toegewenst!

Johan Groen, Bea Notenboom en Arjen Klink

TREK IN BRUINE BONEN MET SPEK?

Ingrid Meijer over het project Eten & Drinken

“De nieuwe kijk op maaltijdverzorging heeft het mogelijk gemaakt om iets extra's te doen voor onze cliënten. Zoals eieren of pannenkoeken bakken. Eerst was je afhankelijk van één elektrisch plaatje. Nu beschikken we over een fornuis met vier platen en een oven en is het zo gepiept. Of iemand zegt: “Thuis was ik altijd gewend om dit of dat te maken”. Zo is er nu een revalidant die een Indonesische maaltijd heeft klaargemaakt. Dat bevat de andere mensen heel goed. Ze zien hoe hij daarmee bezig is, dat het allemaal vers is, het ruikt lekker, hij is enthousiast en neemt andere mensen mee in zijn enthousiasme. Dan is het natuurlijk veel leuker om 's avonds met zijn allen aan tafel te gaan. Er zijn meer mensen die aangeven dat ook te willen. Het is natuurlijk ook leuk om naast de therapie nog iets anders te doen te hebben.

Het eten is natuurlijk anders dan thuis. Maar als je dan zo'n extraatje als een versgebakken appeltaartpunt aanbiedt, krijg je toch reacties van “hè lekker!”. Een week van tevoren ga ik met de mensen om de tafel zitten om met hen het menu op te stellen. Dan vraag ik: “Waar heeft u trek in? Wat zullen we maken?” En dan pak je er van iedereen iets uit en heeft iedereen het gevoel: “er is naar mij geluisterd, we eten iets wat ik uitgekozen heb”.

Alle voedingsassistenten hebben de training ‘digitaal bestellen’ gevolgd. En bij de gastvrijheidstraining leerden we hoe je een maaltijd presenteert. Eten moet niet alleen lekker smaken, het moet er ook smakelijk uitzien. Terwijl jij bezig bent, hoor je mensen soms herinneringen ophalen, praten over ‘bruine bonen met spek’. Dan zorg ik dat het volgende week op het menu staat. Aandacht, rekening houden met wensen van cliënten, signalen opvangen en in actie komen. Daar draait het om. Revalidanten helpen met tafel dekken, het is gezellig gemaakt, je eet met zijn allen. Dus je bent meer samen bezig.”

Ingrid Meijer, voedingsassistente van de Amaryllis, revalidatieafdeling, waar mensen tijdelijk verblijven

NIEUWE VOEDINGSVISIE OP STOOM

Daniel Masee over het project Eten & Drinken

“Eten en drinken brengt gezelligheid. Aandacht hiervoor versterkt het gevoel van thuiszijn. Omdat Zorggroep Crabbefhoff streeft naar zo veel mogelijk regie in de eigen woonomgeving voor bewoners, wilden we dit motto ook doorvoeren in de afdelingskeukens. Door het zelf boodschappen doen en koken dicht bij de afdelingen en de bewoners zelf te brengen. Deze ambitie is vorig jaar door de medewerkers zelf verwoord in een visie, die in de loop van het afgelopen jaar al de nodige merkbare gevolgen heeft gehad. De centrale bestellingen zijn vervangen door zelf bestellen per afdeling, waarna de voedingsassistenten zelfgekozen kant-en-klaarmenu's opdienen, of maaltijden klaarmaken met ingrediënten die ze als afdeling hebben ingekocht. Zo krijgen de bewoners zelf meer inspraak in wat ze eten, en kunnen ze, voor zover hun fysieke gesteldheid dat toelaat, ook meehelpen met koken.

Om te voorkomen dat de voedingsassistenten veel tijd kwijt zijn met boodschappen doen, zijn we gestart met een digitale bestelomgeving. Medewerkers kunnen daarin samen met de bewoners hun afdelingsboodschappen uitkiezen die vervolgens op de afdeling worden geleverd. Iedere afdeling heeft in dit systeem een eigen budget, waarop de boodschappen steeds automatisch worden afgeboekt. Zo hebben de afdelingen zelf de touwtjes in handen, en bestaat zelfs de mogelijkheid om te sparen voor een keer iets bijzonders op het menu.

De nieuwe kookvisie heeft even wat onzekerheid veroorzaakt bij de medewerkers. Gelukkig was dat dankzij goede training snel voorbij. Voor komend jaar staan we nog aan de lat voor de laatste paar keukens. De gastvrouwen en voedingsassistenten worden geschoold in vaardigheden zoals koken voor grote groepen. Met als resultaat: steeds meer rust en comfort in het maaltijdproces.”

Daniel Masee, adviseur gastvrijheid en facilitair management

KIJK, zo wonen en

TECHNOLOGIE ONTZORGT DE ZORG

Rob van de Ven over het project Innovatie Dubbelmonde

“Ruim 250 thuiszorgcliënten van Dubbelmonde krijgen sinds kort hun medicatie langs digitale weg. Nou ja, in zoverre ... de medicatie zelf behoudt natuurlijk zijn fysieke vorm, en moet nog steeds van deur tot deur geraken. Maar het hele achterliggende proces is met medicatieverstrekkingsysteem Medimo volledig geautomatiseerd. Van het voorschrijven tot verzenden en bijbestellen. We hebben hiervoor een unieke samenwerking bereikt met huisartsen en apothekers uit ons gebied.

De thuiszorg heeft te maken met cliënten met een hoog medicijngebruik, maar die altijd gewend waren hun eigen apotheek te kiezen. Zulke cliënten moeten wel iets te kiezen overhouden. Toch vonden we het werken met een onbeperkt aantal apotheken te complex worden. Daarom hebben we de drie meest bezochte apotheken benaderd om met ons samen te werken. Inmiddels zijn de apotheken Dubbeldam, Crabbefhof en Galilea-Zuid gekoppeld aan Medimo.

Een groot voordeel van de digitale innovatie is dat Medimo zeven dagen per week en 24 uur per dag actueel is, waardoor er nooit meer twijfel bestaat over de status van een recept. Dat is pure winst qua medicatieveiligheid. Uit het aantal incidentmeldingen blijkt nu al een vermindering van de hoeveelheid medicatievergiftigingen of -vertragingen. Ook de zorg efficiëntie is flink vooruitgegaan: de zorgmedewerker kan de status van een medicijnlevering nu direct inzien en zelf bijbestellen als er extra medicatie nodig is. In het verleden was dat wel anders. Toen moesten zorgmedewerkers handmatig aftekenlijsten bijhouden, zonder zicht op of een recept al was uitgeschreven, en zonder zelf herhaalrecepten te mogen aanvragen. Soms stonden ze kostbare cliëntgebonden minuten telefonisch in de wacht bij apothekers om te achterhalen of een zending al onderweg was. Tijd die nu weer ten goede komt aan daadwerkelijke zorg en persoonlijk contact met de cliënt. Deze innovatie is daarmee een schoolvoorbeeld van hoe de zorg met technologie wordt ontzorgd.”

Rob van de Ven, manager zorg woonzorgcentrum Dubbelmonde

CHECK! MEDICIJN-VERSTREKKING, DIGITAAL AFTEKENEN

Jani Kant over het project Medicatieveiligheid

“Medimo is een innovatieve manier om het verstrekken van medicatie elektronisch te registreren. In woonzorgcentrum Dubbelmonde werken wij als verzorgenden sinds de zomer van 2018 met een app waarmee het uitdelen van medicijnen digitaal wordt bijgehouden en afgetekend.

Het klinkt heel simpel en dat is het ook. De Medimo-app gebruik je op een tablet. Als je medicijnen uitreikt, klik je op de foto van de bewoner of cliënt en dan krijg je meteen diens medicijnlijst te zien. Door die foto heb je in feite een extra check dat je de juiste persoon voor je hebt.

Vooraf handig voor uitzendkrachten en nieuwe collega's. Op de lijst wordt duidelijk aangegeven welke medicatie die persoon op dat moment moet ontvangen. De foto blijft staan als je niet hebt afgevinkt dat de medicijnen zijn toegediend. Bij risicomedicatie, zoals insuline, is er net als bij de oude werkwijze nog een dubbelcheck: een collega moet mee afvinken.

HOOI OP JE VORK

Sigrid Hartog over het project Niet-aangeboren hersenletsel

“Waar ik als teamleider van de Waterhoen trots op ben? Dat we met het gehele team de brede scholing over NAH (niet-aangeboren hersenletsel) succesvol hebben afgerond. We zijn ons nog meer bewust geworden van de verschillen in gevolgen en beperkingen bij NAH en de invloed daarvan op gedrag beter gaan begrijpen. Dat heeft in de communicatie tussen de veelal jongere bewoners en de medewerkers meer ontspanning en rust opgeleverd.

Wat ik heel erg mooi vind, is dat we echt kijken naar de persoon en het leven dat iemand leidde voordat het noodlot toesloeg. Wie ben je, hoe zag jouw thuissituatie eruit, je werk of studie en sociale netwerk. Om vervolgens met elkaar, als zorgmedewerkers en behandelaars, te kijken hoe we dat hier kunnen invullen. Zorgen voor wonen en welzijn staat bij ons voorop.

Revalidatietherapie is gericht op behoud van de dingen die een bewoner nog zelf kan, graag doet en wil blijven of gaan doen. Je eigen was doen samen met een zorgmedewerker, zelf koken of met elkaar een uitgebreide maaltijd

klaarmaken onder begeleiding van een activiteitenbegeleider. Inmiddels heeft een aantal bewoners een paar dagen per week een dagbesteding bij een activiteitencentrum in Dordrecht. Daar kunnen ze houtbewerken, sierraden maken, computervaardigheden aanleren zoals e-mailen en meedoen aan ontspanningsactiviteiten. We zijn in gesprek met de eigenaren van een zorgboerderij en een hoveniersbedrijf. Het zou heel fijn zijn als bewoners die dat leuk vinden, daar aan de slag kunnen.

Komend jaar krijgen we als team scholing in de methodiek ‘Hooi op je vork’. Daar leer je specifiek op deze doelgroep afgestemde zorgplannen te maken. Met daarin met meer levensgebieden dan in het huidige zorgplan. Denk aan onderwerpen zoals seksualiteit, vriendschap en werk. Persoonsgericht met als uitgangspunt: wie zou je zijn als je geen hersenletsel had gekregen? Hoe had je toekomst er dan uitgezien? Was er sprake van een partner, kinderen en werk? Met ‘Hooi op je vork’ versterken we onze huidige aanpak. Daarmee zal het leven van bewoners anders en fijner worden. We zien dat bij diegenen die al buitenshuis aan de slag zijn.”

Sigrid Hartog, teamleider wooneenheid jongeren met niet-aangeboren hersenletsel

SUCCEFORMULE: TIJD AFBAKENEN, RUST CREËREN EN LEREN VAN ELKAAR

Titia de Geus over het project Langdurige Neurorevalidatie

“Cliënten en familieleden die binnenkomen op de afdeling LNR (Langdurige Neurorevalidatie), verkeren in een crisissituatie. Er is iets heel erg gebeurd, een ongeval, een hersenbloeding, met als gevolg hersenschade. In een ziekenhuis ga je nog mee in de flow van “dit gaat weer over”. Totdat je hier komt en denkt: dit is wel heel erg, wat is er nu eigenlijk aan de hand, wat kan er nog gedaan worden en hoe lang gaat dat duren? De impact is groot. Gevoelens van hoop en wanhoop wisselen elkaar af. Cliënten en hun naasten zijn vaak heel erg moe. Als evv'ers (eerst verantwoordelijk verzorgenden) is ons eerste doel rust creëren. Dat doen we door goed uit te leggen dat we samen met de arts en de paramedici zoals fysio- en ergotherapeuten, logopedisten en diëtisten, de eerste zes weken vooral observeren. Om op basis daarvan te bepalen wat het grootste revalidatiedoel wordt.

Met het LNR-project hebben we bereikt dat we die zes weken observatietijd echt afbakenen, gekoppeld aan geplande overlegmomenten. Zoals het familiegesprek waarin we vragen hoe zij als naasten tegen de eerste weken aankijken, waar zij tegenaan lopen, welke vragen ze hebben. Die waardevolle informatie wordt meegenomen naar het overleg met het hele multidisciplinaire team. Daar bespreken we wat we weten, hoever we zijn en waar we aan gaan werken. Aan het eind van de observatieperiode bespreken we met de familie het zorgleefplan. Dat is dan geen observatieplan meer, maar een behandelplan. Mijn ervaring is dat naaste familieleden zich betrokken voelen. Er is meer ruimte voor meedenken en zeggenschap.

De samenwerking en kennisuitwisseling tussen de zorg en behandelaars is intensiever geworden. Een mooie ontwikkeling is het met elkaar bespreken van video-opnames. Zoals opnames van het begeleiden van cliënten bij algemene dagelijkse levensverrichtingen: eten, drinken of tandenpoetsen of opnames van fysiotherapeuten die iemand helpen met omdraaien. Als verzorgende ga je veel meer kijken naar wat de behandelaar doet en hoe je dat kunt toepassen in de dagelijkse zorg. Het is goed dat mensen vanuit verschillende disciplines hun bijdrage leveren. Je wilt met elkaar de beste zorg bieden aan mensen met hersenletsel. Dat doe je door samen te werken en van elkaar te willen leren.”

Titia de Geus, eerst verantwoordelijk verzorgende (evv'er) op de afdeling LNR

werken WIJ

Links in beeld Titia de Geus

KWALITEIT HELPEN GROEIEN

Irene Streefkerk over het project Kwaliteits- en Verbetercyclus

“Verbeteren, dat woord gebruik ik liever niet. Dat heeft een minder positieve klank, alsof wat we nu doen niet goed is. Ik heb het liever over ‘groei’, waarbij je vooral ieders (levens)ervaring benut. Een manier van kijken naar en werken aan gewenste doelstellingen die perfect aansluit bij de kernwaarden van de zorggroep: betrokken, verantwoordelijk en ondernemend.

Mijn functie is ontstaan uit de stuurgroep Kwaliteit en het meerjarenplan met op de achtergrond het rapport van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, dat aangaf dat er op een aantal onderwerpen nog groei wenselijk is. Onlangs kwam de inspectie weer op bezoek en concludeerde dat onze basiszorg op orde is. Dat geeft nieuwe inspiratie en energie! En met die energie gaan we nu aan de slag met de Kwaliteits- en Verbeter Cyclus. Als vervolg op een coachingstraject voor teamleiders, begeleid door Hilda Stergakis, coach vanuit het programma Waardigheid en Trots, het landelijk kwaliteitsprogramma om de zorg in de verpleeg- en verzorgings-

sector te verbeteren.

De cyclus start met een digitale enquête, waarbij medewerkers, vrijwilligers, bewoners en mantelzorgers wordt gevraagd om met gekleurde smileys aan te geven waarover ze meer (groen) of minder (rood) tevreden zijn. Daarna gaan een zestal pilotafdelingen aan de slag met de uitkomsten van de enquête. Tijdens huiskamergesprekken, waar naast bewoners en medewerkers ook leden van de cliëntenraad bij aanwezig zijn, wordt eerst een aantal ontwikkelpunten gekozen. Die ontwikkelpunten worden vertaald in een reeks van actiepunten, oplopend in de mate van belangrijkheid. Is een actiepunt succesvol afgerond en ‘groei’ gerealiseerd, dan kan weereen volgende actie worden opgepakt.

Na de evaluatie van de pilots wordt deze methodiek ook op de andere afdelingen ingevoerd. Het fijne is dat als je een rode smiley door je aanpak hebt kunnen veranderen in een positieve ‘groene’, je weer energie krijgt om met nieuwe onderwerpen aan de slag te gaan. Zo blijft de kwaliteit voor iedereen zichtbaar groeien!”

Irene Streefkerk, adviseur Kwaliteit, Veiligheid en Innovatie

Naast deze digitale werkwijze blijven er voorlopig nog wel papieren om af te handelen. Zo is de trombosemedicatie nog niet in de Medimo meegenomen. Maar ook op dat gebied zijn er ontwikkelingen. In de nabije toekomst is het mogelijk dat een collega aan de hand van via de app doorgestuurde foto's – op afstand – akkoord kan geven.

Medimo helpt je grip te houden op het verstrekken van medicijnen. Het biedt overzicht, extra controle en helpt fouten te voorkomen. Geen onleesbare krabbels meer op de medicijnlijst of post-its overall opgeplakt. Je hebt de tablet bij de hand en kan er direct mee werken dus je verliest geen tijd. Digitaal aftekenen zorgt dat je geen zaken overslaat. Nog zo'n voordeel: het bestellen van nieuwe voorraad doen we via de app bij drie apotheken die ook met Medimo werken. Geen bestellingen per fax meer, dus ook daar bespaar je tijd en voorkom je vergissingen mee. Werken met de tablet en de app is prettig en een echte kwaliteitsverbetering.”

Jani Kant, eerst verantwoordelijke verzorgende, locatie Dubbelmonde

VRIJHEID EN GASTVRIJHEID

Bewoners en gastvrouw Lucie Wedervoort over woonexperiment de Anjer

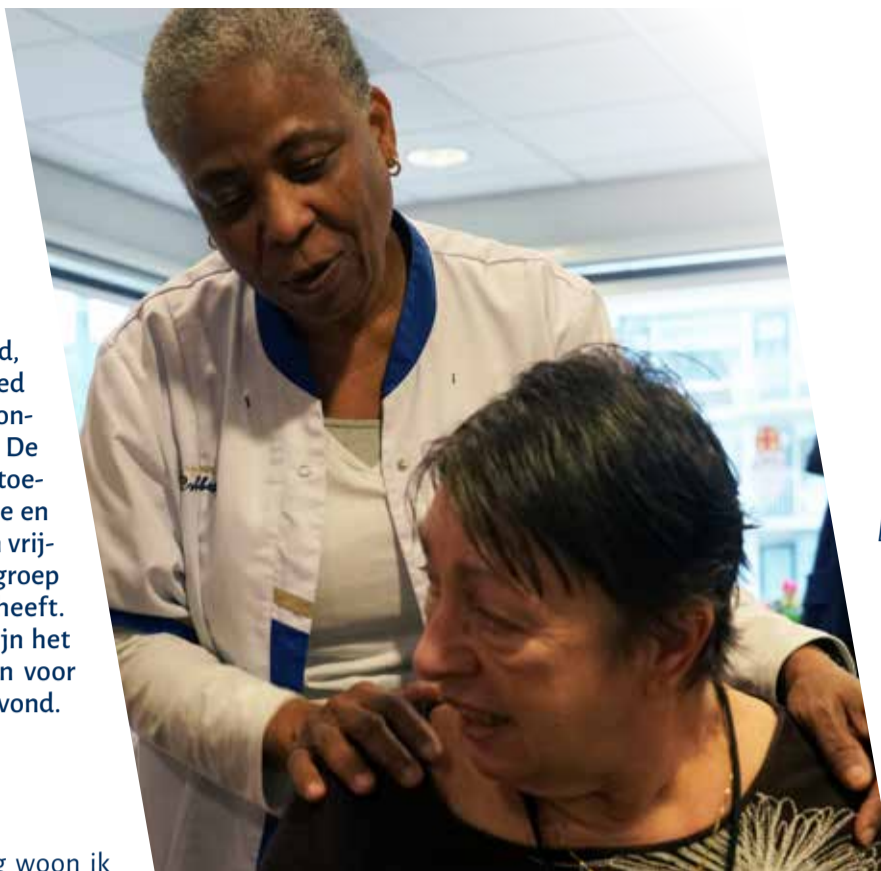
Na een waardevolle voorbereidingstijd met de cliëntenraad, medewerkers uit de zorg, de behandelaars en de afdeling vastgoed & facilitair, is er op de begane grond van Henri Polakhof een woon-eenheid voor mensen met lichamelijke beperkingen geopend. De faciliteiten, de personele invulling en de zorg op de Anjer zijn toegespitst op cliënten die meer behoefte hebben aan eigen regie en meer zelfstandigheid. Een experimenteel woonconcept waarin vrijheid en gastvrijheid kernwoorden zijn. Een concept dat Zorggroep Crabbehoff voor alle somatiekwooneenheden voor ogen heeft. Gastvrouwen, en in de toekomst misschien wel gastheren, zijn het dagelijks aanspreekpunt voor cliënten en familie. Zij zorgen voor gezelligheid en reuring in de huiskamer gedurende de dag en avond.

Hier kan ik zijn wie ik ben

“Na een kort verblijf in een Rotterdamse zorginstelling woon ik sinds kort in de Anjer”, zegt Francien Van Unen. “Het is hier 100% beter, dat zeg ik eerlijk. De gemoedelijkheid. Hier kan ik weer zijn wie ik ben. Meer vrijheid, dat woord komt meteen bij mij boven. De gastvrouwen helpen mij om mij thuis te voelen, want dit is nu mijn thuis. Dat doet me wel wat hoor! Ik ben al goed ingeburgerd hier. Iedereen weet wel wie Francien is.”

Vrijheid is voor mij belangrijk

“Toen ik op de Bonsai, op de eerste verdieping, woonde en ze hier aan het verbouwen waren, had ik al zin om hiernaartoe te gaan. Lekker op de begane grond. Ik moet alles vanuit de rolstoel doen en hier kan ik meteen naar buiten.” Het verschil tussen de Bonsai en de Anjer? Voor bewoner Wim Verhoeff is het duidelijk. “De vrijheid die je hier hebt en de gezellige dingen zoals samen Chinees eten. Ik breng de tijd meestal door op mijn kamer met schilderen en tekenen. Maar ik ga ook naar schilderles. Op de Bonsai hadden ze graag dat je al om acht uur naar bed ging. Hier kun je tot een uur of elf, twaalf in de huiskamer blijven. Daar doen ze allerlei spelletjes, maar daar ben ik niet zo van. Je hebt je eigen televisie, maar voetbal kijken we in de huiskamer. Het woord vrijheid is voor mij heel belangrijk, die had ik niet op de Bonsai. Maar goed, daar wonen meer mensen en het hangt er ook vanaf hoe de mensen zijn, fysiek en mentaal.”

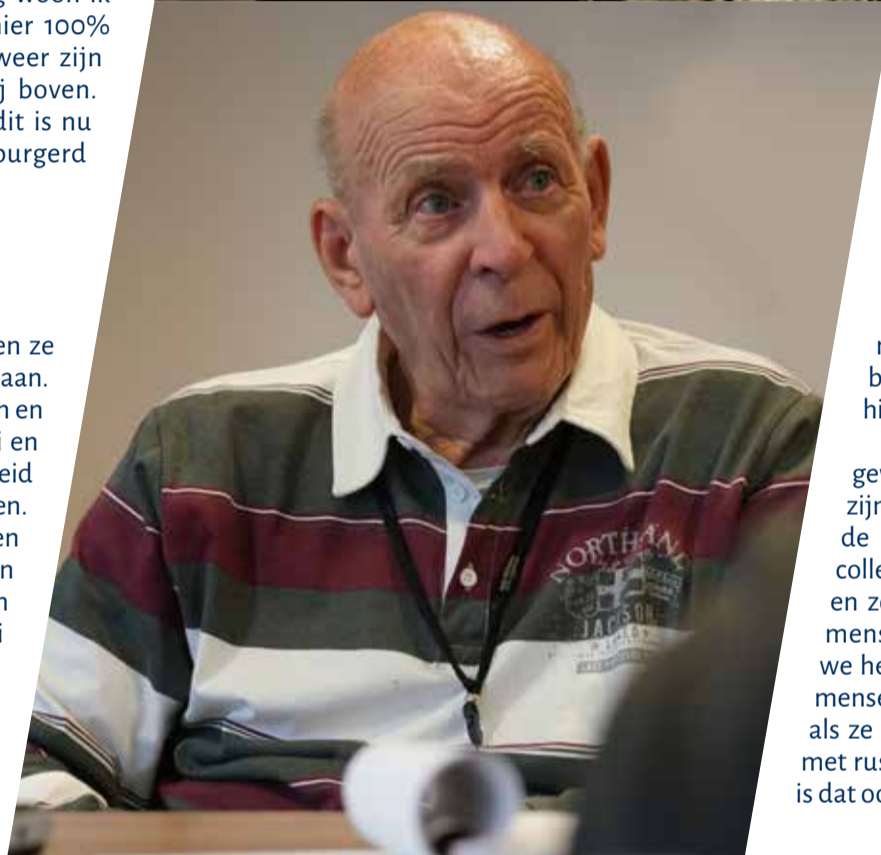

Dichtbij de mensen zijn, maakt blij

“Ik maak het ontbijt, zet de koffietafel klaar en zorg dat mensen mee kunnen doen met de activiteiten hier in huis. We maken verse salades en ik bak weleens kippenpoten naar eigen recept. Dat vinden ze geweldig. Mijn doel is tevredenheid brengen. Ik zie het als een uitdaging om mensen een plezier te doen, het ze naar de zin te maken. Er is nu een mevrouw van wie de familie ver weg woont. Haar kinderen willen graag dat hun moeder verhuist naar een verzorgingshuis bij hen in de buurt. Ze vindt het natuurlijk fijn om de kinderen en kleinkinderen straks vaker te zien. Maar toch zegt ze dan opeens: “Lucie, de dag van vertrek komt dichtbij, maar ik denk dat ik hier blijf, het lijkt hier wel een hotel.” Daar moeten we dan allebei om lachen. Dan ben ik blij, want het betekent dat we het hier goed doen.

Ik heb 23 jaar in de centrale keuken gewerkt. Dat was leuk maar hier gastvrouw zijn, geeft nog meer voldoening. Dichtbij de bewoners zijn, vind ik geweldig. Mijn collega's en ik eten samen met de bewoners en zorgen voor een fijne sfeer aan tafel. De mensen eten goed. Ook 's avonds maken we het gezellig in de huiskamer. Je merkt dat mensen langer op blijven, actiever zijn. Maar als ze moe zijn en zeggen: laat me maar even met rust of op hun eigen kamer willen zijn, dan is dat ook prima hoor!”

Lucie Wedervoort, gastvrouw van de Anjer

KIJK, HIER WOON EN WERK IK

Wie de entree van verpleeghuis Crabbehoff binnenloopt, ziet meteen de fotostrip

De foto's zijn gemaakt op de Bonsai, één van de woonafdelingen van verpleeghuis Crabbehoff. Aanleiding voor de fotostrip is het verschijnen van deel 7 van de serie boekjes over Zingevinggericht Werken. In dit boekje heeft zingevingsspecialist Nico van der Leer portretten opgetekend van bewoners en medewerkers. Zij vertellen en laten zien wat het voor hen betekent om in het verpleeghuis te wonen of te werken.

Alle boekjes uit de serie Zingevinggericht Werken kunt u downloaden op onze website.

VRIJWILLIGERS IN BEELD

Ruim 300 vrijwilligers zetten hun talent en tijd in voor onze bewoners. Wij zijn trots op onze vrijwilligers. Wat ze doen, betekenen en hoe ze dat zelf ervaren, ziet u in de vrijwilligersfilm 'Vrijwilligers bedankt!' (Te vinden op <https://vimeo.com/304822043>)

Colofon

Tekst en Productiebegeleiding: Schenk Communicatie
Vormgeving: Joor Design
Fotografie: Beeldwerkers

Voor meer informatie over de projecten in deze krant adviseren we u contact op te nemen met de projectleiders via (078) 652 88 88

De projectkrant 2019 is een uitgave van: Protestantse Zorggroep Crabbehoff
Groen van Prinstererweg 38
3317 SP DORDRECHT

T: (078) 652 88 88
E: info@zorggroepcrabbehoff.nl
W: www.zorggroepcrabbehoff.nl